

[Holger Larsen.]

skal man den Vej ud, kan Spørgsmaalet lige saa godt løses gennem Ulykkesforsikringsloven, og saa kan Arbejdsgivernes Bidrag jo ogsaa her forhøjes i Forhold til de Udgifter, dette vil medføre. Det vil igen sige, at hvis man forhøjer Bidragene, Præmierne fra Arbejdsgiverne, kan Beløbet da betragtes som Generalomkostninger, tages med ind ved Prisudregningen.

Man maa i denne Forbindelse ikke glemme, at langt de fleste inden for Sygekasserne er forsikret med alt for lave Dagpenge. Selv om man har Lejlighed til at forsikre sig for et Maksimumsbeløb af 6 Kr., har de sygeforsikrede — saaledes som det ogsaa fremgaar af Betænkningen fra det sagkyndige Udvalg — gennemsnitligt kun tegnet sig for et Dagpengebeløb paa 1 Kr.: 40 Øre, ja, der er dem, der er nede paa 40 Øre. Naar en Mand eller Kvinde med en saadan Dagpengehjælp rammes af Ulykke, er de altsaa straks henvist til det sociale Kontor, i Stedet for at Forsikringen straks skulde dække den Skade, som er en Følge af den Risiko, Arbejdsgiveren altid har forsikret imod.

Jeg ser ikke rettere, end at Spørgsmaalet maa kunne løses, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke, nu da der er Enighed mellem det sagkyndige Udvalg og Ministeren om, at Spørgsmaalet maa tages op til Behandling i det Udvalg, der er nedsat til Revision af Sygekasseloven, alligevel kunde tænke sig — selv om jeg ikke er Tilhænger af alt for mange sagkyndige Udvalg —, at der blev nedsat et nyt Udvalg, som kunde arbejde med dette Spørgsmaal inden for Ulykkesforsikringen. For i den Betænkning, der blev afgivet af et Udvalg i 1929, før Ulykkesforsikringsloven i 1933 i Forbindelse med Socialreformen blev gennemført, var man inde paa en Række Problemer, som trænger til en Revision. Nu er de Oplysninger, der dengang kom ind, i og for sig forældede, men alligevel ser man, naar man gennemlæser Betænkningen fra 1929, at man dér var inde paa et andet Spørgsmaal, som jeg ogsaa synes trænger til en Revision, og som ogsaa Landstingets Udvalg har været inde paa, nemlig Spørgsmaalet om Forsikring for Færdsel fra og til Arbejdsstedet, og Udvalget fra 1929 var enig om, at der her skulde ske en Ændring.

Efterhaanden som man arbejder med Spørgsmaalet om 13 Ugers Bestemmelsen, rejser der sig det Spørgsmaal, om der ikke burde ske en Forenkling af hele Administrationen af den loypligtige Ulykkesforsikring. Der er for Øjeblikket, hvis jeg ikke husker meget fejl, nogle og tredive Selskaber,

der administrerer denne Lov, i hvilken det paa Forhaand er bestemt, hvor meget der kan ydes i de forskellige Tilfælde, og ifølge hvilken man har et Forsikringsraad, der fastsætter, hvornaar der kan ydes noget, og hvilke Tilfælde der falder ind under Loven. Man maatte kunne skabe en Forenkling, og 1929-Udvalget var da ogsaa enig om, at man kunde sætte det ned til 4 Selskaber, saaledes at man samlede forskellige Faggrupper inden for dem.

Man kunde derigennem nemmere faa et Sammenspil imellem Socialkontorerne, Sygekasserne og Ulykkesforsikringen ved Udbetalingen af Dagpenge og ved Udbetaling af Ydelser efter Loven. Dette Sammenspil vil man ikke kunne faa til at fungere saa godt, naar man har disse nogle og tredive Selskaber. Dertil kommer, at Administrationen ogsaa vilde billigøres, hvis man kom ned paa et færre Antal Selskaber, hvad 1929-Udvalget ogsaa var inde paa. Derfor er det jeg spørger Ministeren, om han ikke mener, her er Problemer nok at tage fat paa, saaledes at man maa have nedsat et Udvalg til at arbejde med Ulykkesforsikringsloven sideordnet med Sygekasselovgivningen; for skal vi til at løse Problemet om 13 Ugers Bestemmelsen, er det et Spørgsmaal, om ikke Sygekasserne skulde have Lejlighed til at være Udbetalere af de Dagpenge, der skal betales, selv om det hører under Ulykkesforsikringslovgivningen, med Refusion af Forsikringsselskaberne, hvis Tilfældet falder ind under Loven, eller eventuelt med Refusion fra Socialkontoret, for dér maa disse Folk jo alligevel melde sig, hvis de bliver ramt af en Ulykke og kun faar 1 Kr. 40 Øre om Dagen. Det vil sige, at man kunde faa et Sammenspil ved at forenkle Administrationen. Jeg vil gerne spørge, om den højtærede Minister ikke er enig i, at der bør tilstræbes en Revision af denne Lovgivning, saaledes at den blev virkelig tilfredsstillende for alle Parter.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Peder Christensen: Da Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i Landstinget ved tredje Behandling, skulde der maaske ikke være Grund til at sige saa meget om det her. Lovforslaget, som det blev fremsat i Landstinget, har jo, det er allerede sagt af den højtærede Minister, som Grundlag en Udvalgsbetænkning fra et sagkyndigt Udvalg, og det er en Flertalsindstilling herfra, man bygger paa. Den højtærede Minister nævnte ogsaa, at der var enkelte